

9. Абрахамсон П. Соціальна ексклюзія і бідність / П. Абрахамсон // *Общественные науки и современность*. – 2001. – № 2. – С. 158-166.
10. Наконечний С. І. Економетрія: підручник / С. І. Наконечний, Т. О. Терещенко, Т. П. Романюк: Вид. 4-те, доп. і перероб. – К.: КНЕУ, 2006. – 528 с.
11. Вітлінський В. В. Моделювання економіки: навчальний посібник / В. В. Вітлінський. – К.: КНЕУ, 2003. – 408 с.
12. Ванькович Ю. М. Класифікація тіньової економічної діяльності / Ю. М. Ванькович // *Вісник НЛТУ України*. – 2010. – Вип. 20.5. – С. 157-163.
http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvntlu/20_5/157_Wankowycz_20_5.pdf
13. Проект ЗАКОНУ УКРАЇНИ про державний контроль над цінами на товари і послуги першої необхідності. – 2012. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1148.6087.0>.
14. Методика комплексної оцінки бідності. – 2002. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0401-02>
15. Про невідкладні заходи з подолання бідності. Указ президента України № 274/2010. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0401-02>.

Л.І. Сопільник
д. т. н., професор,
ГУМВС України у Львівській області

ПОНЯТТЯ І ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

В статті розглянуто поняття профілактики та характеристики правопорушень в сфері дорожнього руху.

Ключові слова: профілактика, правопорушення, дорожній рух, аварійність, транспорт, водій.

В статье рассмотрено понятие профилактики и характеристики правонарушений в сфере дорожного движения.

Ключевые слова: профилактика, правонарушения, дорожное движение, аварийность, автотранспорт, водитель.

The article deals with the concept of prevention and characteristics of offenses in the field of traffic.

Keywords: prevention, juvenile, traffic, accidents, motor vehicles, driver.

Вступ. Основним критерієм оцінки стану боротьби з правопорушеннями можуть бути лише реальні результати діяльності. Цьому критерію безумовно має відповідати і діяльність у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. Активізація боротьби з адміністративними проступками вимагає розробки науково обґрунтованих рекомендацій форм і методів за допомогою яких будуть здійснюватися профілактичні заходи, що до зменшення числа протиправних діянь в сфері що досліджується.

Формування об'єктивних умов поступового зменшення аварійності на автошляхах є основною для закріплення профілактики в системі засобів боротьби з анти суспільними проявами в сфері дорожнього руху. Однак на сьогоднішній день необхідність застосування заходів державного примусу, особливо в сфері дорожнього руху ще не втратила своєї актуальності. Профілактика правопорушень це перший засіб підтримання правопорядку на дорогах. Здійснення профілактичної діяльності забезпечує захист учасників дорожнього руху від можливих негативних наслідків. Профілактика правопорушень ефективний і дієвий засіб боротьби з адміністративними проступками. Можливості адміністративного покарання як регулятора людської поведінки, вельми обмежені. Як би покарання було всемогутнім, особи, які притягалися до адміністративної відповідальності в сфері дорожнього руху в подальшому утримувалися б від вчинення повторних проступків. Вчинення повторних правопорушень в сфері дорожнього руху значно зростає. Особливо керування транспортними засобами в стані сп'яніння. Відзначаючи неминучість застосування в профілактиці проступків адміністративного примусу, слід мати на увазі, що мова йде про діяльність, яка призначена вплинути на поведінку людини таким чином, переорієнтувати її в правомірному напрямку за допомогою заходів виховного профілактичного характеру.

Це свідчить про те що профілактика правопорушень відкриває більш ширші можливості для зменшення проступків в сфері яка досліджується. Термін «профілактика» походить від грецького слова, що дослівно означає «запобіжний».

Профілактика правопорушень розглядається вченими як певний вид діяльності державних органів і громадських організацій спрямованих на виявлення і усунення причин і умов, які сприяють вчиненню проступків.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Профілактика правопорушень може успішно рішати завдання, які стоять перед нею, тільки при умові якщо ця діяльність буде спиратися на наукову і правову базу. Дослідженню адміністративних проступків протиправної діяльності осіб, заходів боротьби з ними та їх попередження присвятили свої наукові праці вчені адміністративісти: Бандурка О.М., Голосніченко І.П., Додін Є.В., Коваль Л.В., Колпаков В.К., Комзюк А.Т., Ківалов С.В., Кузьменко О.В., Рябченко О.П., Остапенко О.І. та інші.

Зокрема О.І. Остапенко вказував, що одним із основних засобів у вирішенні цих проблем є теорія адміністративного права й інших правових наук, а результат міститься у встановленні закономірностей розвитку деліктології, з метою розробки засобів, спрямованих на боротьбу з деліктами.

Виклад основного матеріалу дослідження. Відображаючи поведінку осіб, що порушили адміністративно-правові норми і правозастосовну діяльність правоохоронних органів, що досліджують ці норми, адміністративна деліктологія полягає у з'ясуванні реальної картини боротьби з деліктами і дозволяє створити оптимальну модель належної поведінки осіб.

Профілактика адміністративних правопорушень відрізняється від інших видів соціального управління рядом ознак.

По-перше, це діяльність в результаті якої досягаються певні наслідки у вигляді укріплення правопорядку і громадської безпеки усвідомленими діями суб'єктів управління.

По-друге, специфіка мети профілактики правопорушень, полягає у зниженні інтенсивності неправомірної поведінки осіб.

По-третє, профілактика являє собою цілісну систему, основою якої є адміністративно-правові норми, які регламентують цю діяльність.

Отже, боротьба з адміністративними проступками у сфері дорожнього руху передбачає використання заходів профілактики щодо попередження протиправної поведінки учасників дорожнього руху. Загальні заходи щодо попередження протиправної поведінки реалізуються при здійсненні системи соціальних заходів, спрямованих на усунення негативного впливу об'єктивних і суб'єктивних факторів при вчиненні проступків деліквентами. Про ефективність соціальних профілактичних заходів позитивно висловились під час опитування працівниками Державтоінспекції. Приватним об'єктом соціальної профілактики адміністративних проступків у сфері дорожнього руху є, на наш погляд, система заходів, що містять у собі право, мораль та інші виховні регулятори, за допомогою яких можна визначити рівень безпеки дорожнього руху.

Стратегія адміністративної політики використовує спеціальні заходи боротьби з правопорушниками. Вони є частиною соціальних заходів і можуть бути реалізовані при втручанні суб'єктів профілактики в конфлікти або протиправні ситуації з метою їх попередження. За їх допомогою зменшуються можливості для вчинення протиправних дій усунення технічних і організаційних умов вчинення проступків у вигляді переходу вулиць у невстановлених місцях, керування транспортними засобами у станні сп'яніння, ухилення від проходження техогляду, проїзду на заборонений сигнал світлофора тощо.

Спеціальними заходами є проведення профілактично-виховної та інформаційної роботи серед учасників дорожнього руху. Інформація про дорожньо-транспортні пригоди, про роботу Державтоінспекції щодо попередження правопорушень використання для цього засобів масової інформації, створення спеціальних громадських формувань для проведення профілактичної роботи, надання допомоги постраждалим від ДТП, спеціальна підтримка потерпілих.

Результати опитування працівників Державтоінспекції свідчить про недооцінку ефективності спеціальних профілактичних заходів серед учасників дорожнього руху. Так лише 14,6% відзначили їх ефективність і необхідність подальшого застосування. Невід'ємним елементом спеціальних заходів профілактики адміністративних проступків неухильне дотримання законності, забезпечення і виконання учасниками дорожнього руху правил дорожнього руху та інших норм і стандартів, що діють в названій сфері а також урахуванням обстановки на конкретних для правильного і ефективного використання спеціальних знань і навичок осіб, які здійснюють спеціальний та індивідуальний профілактичний вплив.

На сьогодні склалося, становище, коли основним засобом боротьби з правопорушеннями є кримінальне і адміністративне переслідування осіб, що вчиняють правопорушення, зокрема дорожньо-транспортні пригоди.

Попередження правопорушень багато років підряд залишається лише гаслом і добрими намірами з боку державних органів влади та управління.

Недоліком у боротьбі з адміністративними проступками є відсутність перспективного підходу до цієї діяльності з боку правоохоронних органів. Загальні та спеціальні заходи щодо попередження правопорушень, які здійснюються органами внутрішніх справ, свідчить про відсутність стратегічного підходу до цієї проблеми. Поточна діяльність органів внутрішніх справ, зростання кількості вчинених правопорушень істотно впливають на результативність здійснюваних ними запобіжних заходів.

Профілактика адміністративних проступків повинна передбачати чітко сформульоване наукове уявлення про оптимальний і динамічний механізм її здійснення з гарантіями ефективності результатів на основі засобів і методів, які сприяли б реалізації заходів щодо попередження деліктів. Елементами профілактики повинні бути: цілі та завдання, стан, структура і динаміка адміністративних правопорушень, їх наслідки, враховувати причини і умови адміністративних правопорушень.

Отже, профілактика проступків зобов'язує виявити, розробляти і використовувати методи і засоби, якими володіє сучасне суспільство для попередження проступків, зокрема в дорожньому русі.

Гарантіями досягнення мети профілактики можуть бути: реалістичність її мети і завдань, конкретність та обґрунтованість рекомендованих засобів і методів, індивідуалізація виконання профілактичних заходів, нагляд і контроль за дотриманням і виконанням передбачених заходів, виділення необхідних матеріально-технічних ресурсів.

Дослідження проблеми адміністративно-правового попередження деліктів можливо здійснити лише на базі комплексного і системного підходів, наукові і пізнавальні можливості яких за останні роки знаходять все більше застосування. Комплексність і системність запобіжного впливу на адміністративні проступки є складним, внутрішньо взаємопов'язаним і цілісним процесом, що охоплює всі існуючі форми позитивного впливу на правопорушників і здійснюється на підставі існування визначеного об'єкта який потребує запобіжного впливу. Першим етапом попереджувальної діяльності, спрямованої на недопущення протиправних дій з боку конкретної особи, є профілактика. Якщо вона стає недостатньо ефективною, тоді виникає необхідність запобігання або припинення адміністративного проступку.

Існують певні моменти перед вчиненням адміністративно-протиправних дій, вживання алкогольних напоїв перед тим як сісти за кермо в таких ситуаціях необхідно застосовувати попереджувальні примусові заходи, а якщо вони не дали бажаного результату то для припинення протиправних дій застосовуються заходи адміністративного припинення, як профілактичний індивідуальний захід.

Попереджувальний вплив на учасників дорожнього руху здійснюється за допомогою застосування санкцій адміністративно-правових норм і полягає у фізичному, матеріальному, моральному впливі на учасників дорожнього руху з метою недопущення можливості вчинення адміністративних проступків.

Запобіжними властивостями наділені всі норми Кодексу України про адміністративні правопорушення, які передбачають відповідальність за проступки у сфері дорожнього руху.

Попередження діє на всіх стадіях адміністративного провадження і тому його необхідно застосувати на системній основі, до якої можна віднести: 1) законодавчу діяльність; 2) інформаційну діяльність; 3) виявлення адміністративних проступків; 4) адміністративне розслідування деліктів; 5) розгляд і винесення постанови в справі про адміністративне правопорушення; 6) виконання постанови.

Тому, адміністративно-правове попередження в сфері дорожнього руху – це запобіжний вплив адміністративної відповідальності та покарання й інших засобів адміністративного закону на протиправні фактори і явища, що несприятливо впливають на порядок дорожнього руху. У загальній теорії права і в адміністративному праві існує така точка зору: крім адміністративно-правових попереджувальних заходів, суб'єктами профілактики застосовуються заходи впливу, за допомогою яких забезпечується виконання правових приписів без урахування бажання і переконань особи, проти її волі.

Дійсно це примушує учасників дорожнього руху дотримуватися правил дорожнього руху через страх застосування до них заходів адміністративного примусу (покарання).

Примус практично присутній на всіх рівнях попередження адміністративних проступків. Як спеціальний захід адміністративно-правового попередження проступків в сфері дорожнього руху він займає важливе охоронне місце особливо у попередженні більш небезпечних проступків (перевищення швидкості руху, виїзд на заборонений сигнал світлофора).

Погоджуючись з ними, слід зауважити, що профілактичні і охоронювальні заходи слід розглядати як самостійні частини загальної системи адміністративно-правового примусу, метою якої є усунення умов для вчинення адміністративних проступків. Наприклад, усунення водіїв від керування транспортними засобами, направлення водіїв транспортних засобів для перевірки на стан сп'яніння.

Таким чином, заходи профілактики правопорушень в сфері дорожнього руху при всіх їх різноманітності визначені певними організаційними і правовими рамками і утворюють певну систему. Все що не входить в цю систему не є профілактикою.

Практична значимість профілактики проступків в сфері дорожнього руху полягає в тому, щоб попередити більш небезпечні правопорушення (злочин) (наприклад, дорожньо-транспортні пригоди з тяжкими наслідками).

Практична її необхідність ґрунтується на тому, що більшість людей спочатку вчиняють адміністративні проступки, а потім – злочини. Тому цільовим призначенням профілактики адміністративних проступків є попередження правопорушень з метою, запобігання переростанню проступків у кримінальні злочини.

За останні роки в правовій науці з'явилися роботи, в яких – вчені розглядають профілактику правопорушень як цілеспрямовану діяльність державних органів влади і управління та громадських організацій з виявлення, вивчення і усунення причин правопорушень.

Раніше висловлювалася думка, що основне призначення профілактики правопорушень полягає у попередженні можливих, але ще не вчинених правопорушень. Таке бачення профілактики правопорушень дозволяє встановити її результати впливу і визначити величину соціально-профілактичного ефекту. Профілактику проступків у вузькому розумінні, можна розглядати, як діяльність державних органів, громадських організацій спрямовану на попередження окремих правопорушень в сфері дорожнього руху, застереження конкретних учасників дорожнього руху від вчинення ними адміністративних протиправних дій (індивідуальна профілактика). Профілактика в широкому розумінні підпорядкована завданням попередження порушень правил, норм, стандартів в сфері дорожнього руху як явища.

Індивідуальна профілактика включає в себе профілактику запобігання і припинення. Попередження правопорушень це поняття комплексне. Попереджувальна діяльність, яка спрямована на недопущення правопорушення з боку конкретної особи, є профілактикою. У разі недостатності вжитих заходів виникає необхідність у запобіганні і припиненні проступку.

Отже, профілактика проступків в сфері дорожнього руху – це система заходів загально соціального, соціального та індивідуального характеру спрямована виявляти і усувати причини правопорушень на автодорогах, умов які сприяють їх вчиненню, здійснення попереджувального впливу на окремих учасників дорожнього руху з метою забезпечення його безпеки.

Поняття профілактики, попередження, запобігання і припинення тісно взаємопов'язані між собою. Серед населення постійно проводиться виховна робота спрямована на роз'яснення вимог і законів, правил і норм в сфері дорожнього руху – це є профілактикою. Однак виникають випадки, коли необхідно застосовувати заходи запобігання і припинення. (Водій сів за кермо у нетверезому стані). А саме повністю виключити можливість керувати транспортними засобами в стані сп'яніння.

Весь процес від профілактики до припинення правопорушення є індивідуальним попередженням проступку.

Попередження правопорушень в сфері дорожнього руху включає в себе загальносоціальні заходи виховно-запобіжного характеру, економічні, технічні, педагогічні, правові, організаційні та інші. В зв'язку з цим виникає необхідність в їх класифікації. Зустрічаються і інші підходи до класифікації заходів попередження проступків, а саме розподіл їх на загальні (повні) заходи (загально-соціальні) і спеціальні (специфічні, спеціально-кримінологічні).

Оцінити можливість перенести ці класифікації на заходи профілактики адміністративних проступків в дорожньому русі можна як що визначити і розкрити спрямованість і основний зміст кожного виду. Щодо попередження проступків в дорожньому русі найбільш сприятлива класифікація заходів на загальні і спеціальні.

Цю класифікацію цілком можна віднести до заходів попередження проступків в сфері дорожнього руху. Кримінологи вбачають в загально соціальному попередженні злочинності всю систему економічних, соціальних політичних, ідеологічних, культурних і організаційних заходів, які реалізуються державою і суспільством з метою зміцнення правопорядку.

В адміністративному праві загальне попередження адміністративних проступків є однією з основ законодавства України про адміністративні правопорушення.

Загальне попередження проступків в сфері дорожнього руху слід розуміти як загально профілактичний вплив на позитивне стимулювання поведінки учасників дорожнього руху на авто зупинках.

Отже загальним заходом щодо соціального попередження адміністративних проступків в дорожньому русі, слід вважати діяльність державних органів і громадських організацій, спрямовану на учасників дорожнього руху (особливо водіїв транспортних засобів), що мають схильність до порушень ПДР. Визначення питомої ваги громадян, що мають схильність до порушень є досить складною проблемою, як вирішується за допомогою анкетування. Основними труднощами при цьому є визначення об'єкта загального попередження і механізму впливу на нього. Як правило, об'єктом виступають законослухняні громадяни, порушники, які вчинили адміністративні проступки і потерпілі від ДТП. Механізм впливу при загальному попередженні є неодноразовим і залежить від соціальних, демографічних моральних, психологічних, характеристик осіб, та від виду адміністративних проступків вчинених на дорогах.

Тому для одних громадян загальні заходи адміністративного попередження є основним засобом утримання їх від вчинення проступку, для інших – вони повинні підсилюватися моральними заборонами, третіх утримує мотив страху покарання, четвертих – утримує від вчинення адміністративного проступку, небезпека постраждати від ДТП.

Суб'єктивні емпіричні дані вказують на те, що ефективність заходів загального адміністративно-правового попередження залежить від усвідомлення особою невідворотності адміністративного покарання; від ступеня та якості інформування про адміністративно-законодавчої і стан аварійності на дорогах; від відповідності покарання, передбаченого законом і практикою діяльності державтоінспекції.

Реалізація загальних заходів адміністративно-правового попередження забезпечується всією підсистемою цілей, які становлять зміст, структуру загального попередження в тій мірі в якій вони обстоюють

інтереси забезпечення безпеки дорожнього руху. Мається на увазі вся система соціальних заходів, які спрямовані на попередження правопорушень. Однак, було б однаково невірно виключити загально-соціальні процеси і заходи із системи попередження правопорушень, так і рахувати їх всі профілактикою. Це заходи, які дають профілактичний ефект. Такий підхід підкреслює роль цих заходів в усуненні факторів детермінуючих протиправну поведінку, їх відмінність від спеціальних заходів.

Загально-профілактичні заходи попередження проступків органічно входять в загальну систему соціального попередження економічних, соціальних, політичних, ідеологічних, культурних та інших заходів, спрямованих на вдосконалення, всього суспільства. Вони є основою для проведення заходів спеціального попередження.

Організаційні та правові заходи щодо забезпечення соціального попередження адміністративних проступків в дорожньому русі виконують важливу роль раціонального застосування спеціальних засобів. Організаційні заходи формують принципи, цілі й завдання, визначають будову суб'єктів профілактики, їх структуру, взаємовідносини і взаємодію, впливаючи таким чином на ефективність їх діяльності. До організаційних заходів можна віднести вдосконалення інформаційної роботи державтоінспекції, діловодства, щодо провадження в справах про адміністративні правопорушення, планування профілактичної роботи, складання цільових програм забезпечення безпеки дорожнього руху, тощо. Наступальну функцію виконують органи внутрішніх справ (в тому числі Державтоінспекція, реально впливаючи на попередження правопорушень і припинення протиправної поведінки порушників.)

Правова профілактика спрямована на недопущення порушення правил, норм, стандартів у сфері дорожнього руху. Право організує, направляє і стимулює профілактичний вплив. Воно є надійним, ефективним засобом, за допомогою, якого забезпечується цілеспрямована і упорядкована профілактична діяльність[202,с.89].

Виникає нагальна потреба у розробці національної правової профілактичної системи і прийнятті закону про профілактику правопорушень. На жаль на сьогодні такий закон відсутній. В нормах цього закону повинні бути визначені мета і головне завдання профілактики, зафіксовані результати досліджень пізнання закономірностей і тенденцій розвитку профілактичної діяльності і враховані реальні засоби їх ефективного використання, закріплені ефективні методи, форми, сили і засоби профілактики, визначені основні права і обов'язки суб'єктів і об'єктів профілактичного впливу, визначати порядок їх взаємодії. Закон повинен створити надійний науково-практичний механізм реалізації завдань профілактики.

Вдосконалення законодавства, що регламентує адміністративно-попереджувальну діяльність повинно відбуватися в контексті реформування органів внутрішніх справ, зокрема Державтоінспекції. В ньому повинні знайти відображення вдосконалення структури органів внутрішніх справ, участь громадськості в охороні громадського порядку і забезпеченні безпеки дорожнього руху, вдосконалення системи адміністративного примусу, зокрема адміністративних стягнень, гарантії захисту прав і законних інтересів громадян.

Висновок. Таким чином, розробка національної правової профілактичної системи має передбачати в своїй концепції, зокрема принципи, зміст, структуру, форму і засоби здійснення профілактики адміністративних проступків. На відміну від загальних і організаційно-правових заходів, спеціальні заходи попередження адміністративних проступків в дорожньому русі прямо і безпосередньо впливають на стан аварійності на дорогах. У літературі спеціальні заходи попередження правопорушень умовно поділяють на види за такими ознаками: за масштабами дії; за моментом застосування; за характером змін стану об'єкта впливу; за ступенем інтенсивності впливу на особистість; за правовою характеристикою; за змістом. Не здійснюючи детальної характеристики видів спеціальних попереджувальних заходів, відзначимо, що вони більшою мірою відповідають заходам індивідуальної профілактичної роботи. Застосування спеціальних профілактичних заходів – це процес цілеспрямованого впливу на порушників Правил дорожнього руху з метою запобігання проступків.

Література:

1. Атаманчук Г.В. Теория государственного управления: Курс лекций / В.Г. Атаманчук. - М., 1997. - 400 с.
2. Блувштейн Ю.Д. Профилактика преступлений: Учебное пособие / Ю.Д. Блувштейн, М.И. Зырин, В.В. Романов. - М. Изд. «Университетское», 1986. - 287 с.
3. Аванесов Г.А. Криминология и социальная профилактика. / Г.А. Аванесов. - М.: Академия МВД СССР, 1980. - 528с.
4. Койфман И.Я. Причинность и детерминизм. Категория диалектики./И.Я. Койфман.-Свердловск.,1989.-Вип.3.-С.5.
5. О.І. Остапенко. Профілактика адміністративних правопорушень (адміністративно-правовий аспект). – Л., ЛІВС при НАВС, 2001. – 153с.
6. Аванесов Г.А. Криминология. Прогностика. Управление. / Г.А. Аванесов. – Горький, 1975. – 321с.
7. Власов В.С. Причины и условия преступности в СССР.: Учебное пособие/В.С. Власов.- Ярославль:Яросл.гос.ун-т,1987.-68с.

8. Грачев А.Н. Причины проступков в дорожном движении и некоторые вопросы дальнейшей гуманизации административной практики Госавтоинспекции //Проблемы совершенствования деятельности Госавтоинспекции МВД СССР: Материалы конференции.-М.:Акад.МВД СССР,1978.-С.72.

9. Кудрявцев В.Н. Причины правонарушений . – М., 1976.- С.64.

10. Кузнецова Н.Ф. Проблемы криминологической детерминации / Под . ред . В.Н. Кудрявцева. – М.: Изд – во Моск. ун-та , 1984.-259с.

УДК 342.95

В.О. Іваха

викладач кафедри конституційного,
адміністративного та міжнародного
права юридичного факультету
Начально-наукового інституту
права, психології та економіки
Львівського державного
університету внутрішніх справ

ФУНКЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

На підставі аналізу наукових досліджень розкривається зміст категорії «функції управління», визначається їх характер, що реалізується в процесі регулюючої діяльності; здійснюючи дослідження критеріїв класифікації функцій управління, автор розкриває зміст та здійснює класифікацію функцій адміністративно-правового регулювання державної кадрової політики.

Ключові слова: державне управління, функції управління, кадрова політика, класифікація функцій, адміністративно-правове регулювання.

На основании анализа научных исследований раскрывается содержание категории «функции управления», определяется их характер в процессе осуществления регулирующей деятельности; исследуя критерии классификации функций управления, автор раскрывает содержание и осуществляет классификацию функций административно-правового регулирования государственной кадровой политики.

Ключевые слова: государственное управление, функции управления, кадровая политика, классификация функций, административно-правовое регулирование.

On the basis of analysis of category of «management function» opens up on the basis of analysis of scientific researches, their character is determined in the process of realization of regulative activity; probing the criteria of classification of management functions, an author exposes maintenance and carries out classification of functions of the administratively legal adjusting of public skilled policy.

Keywords: state administration, management functions, skilled policy, classification of functions, administratively legal adjusting.

Постановка проблеми. Процес удосконалення управління будь-якою системою немислимий без здійснення кадрової політики. Саме кадри, а не машини й механізми, не статuti та інструкції – основа будь-якої організації. Більшість недоліків та проблем у діяльності будь-якого державного органу пов'язана з неефективністю здійснення саме кадрової політики, неякісним доббором кадрів. Особливої актуальності проблема оптимізації кадрової політики набула в умовах реформування центральних органів виконавчої влади. І в першу чергу підлягатимуть перегляду та удосконаленню функції адміністративно-правового регулювання державної кадрової політики.

Метою статті є дослідження функцій адміністративно-правового регулювання державної кадрової політики України шляхом визначення змісту категорії «функції управління», здійснення класифікації функцій управління загалом та визначення особливостей реалізації функцій адміністративно-правового регулювання державної кадрової політики України зокрема.

Стан дослідження. Аналіз наукових досліджень вчених-адміністративістів Афанасьєва В.Г., Бітька Ю.П., Петрова Г.І., Атаманчука Г.В., Бахраха Д.Н., Козлова Ю.М., Ярової Н.Г., Попова Г.Х., Цветкова В.В., Гурне Б., Курашвили Б.П., а також низки сучасних дисертаційних досліджень свідчать про те, що проблема визначення функцій управління та їх регулюючого впливу на суспільні відносини у сфері державного